

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quartu[m]: est mysteriu[m] admirande significatio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De venerabili sacrō. De myst.

Iugiter magister monasterii quod semel offerebatur in precium. Secunda est ratio legalis terminationis; quia enim veterum sacrificiorum in passione terminatus erat Iesus Christus qui resuenter etiam inchoare non in antiquitate nisi erat quiescens erat. Tertia est veteris pasche solemnitas quia in commemoratione mortis et antiq[ue] liberationis de Egypto agetur translatio ad nouum quod in sua redemptio memoria ecclesia frequentare desideratur; per carne et sanguinem agni sue carnem et sanguinis sacrificium in panis et vino figura substitutus sacerdos in eternum factus est in omnino melchisedech. Tertia est ratio spiritualis instructio quae est principis triplex. Prima est iustitiae firmatio; recordatio; dicitur passio eius. Tertius est impie passionis institutus est ut magis hoc signo infigeret fidelium cordibus proxime factam passionem. Tercia est in passione. Tercia est in memoriam suam. Tercia est in Lumen. Tercia est in hoc faciente in mea commemoratione. Secunda est instructio ampleris devotionis; exhibebatur circa hoc sacramentum quod in ultimo recessu suo dominus discipulis tradidit. Augustinus lib. de ratione ad Ianuarium. Saluator ut vehementius comedaret mysterium huius altitudinem; ultimum habuit infigere cordibus et memorie discipuloz a quibus ad passionem dissecesserunt erat. Hec ille. Secunda est quod precepit dominus filii israel tunc primo agnum palchalem manducare quia defecuit eos de captivitate egyptiaca libera restra chiesa sacramentum eucharisticum tunc prius institutum quod voluit nos de diabolica praeceptio eripere. Tertia est instructio feruicularis dilectorum quia secundum dominum ad nos habuit et quia ad eum habuimus debemus; institutus est enim hoc sacramentum in signum euidentissimum amoris dulcissimi quam dominus habebat ad genus humanum. Ervide bene hunc amorem. Non enim solu volunt dare nobis suos. sed etiam oportet anima creaturaz et suos. sed angelos in auditorium; sed etiam seipsum dare vos volunt. Non enim poterat amor illius dulcissimus quod nos diligit nisi seipsum daret. Seipsum quod dedit in filio per carnem assumptum est. Etiam filius deus est nobis. Dicitur se in sociis et formatione. Philippi. Habitum inuenitur ut hoc. Dicitur se in magistrum per doctrinam predicationem. Joannes xij. Vos vocatis me magis et dñe et bñ dicitis suis etenim. Dicit se in duce per exempli operationem. Joannes xij. Exemplum dedit vobis ut quedammodum ego feci ita et vos faciatis. Dicit se in patrem per spiritum regenerationem. Joannes i. Quocumque autem receptorum ei dedit eis peccatum filios dei fieri his quod creditur in nomine eius. Dicit se in locauitatem medullarum et receptaculum nostre passus passionem. Dicit etiam se ipsum in album adspicere refractionem et tandem dat seipsum in celeste pmi ad nostram glorificationem. Unde catarat ecclesia. Se nascens dedit socium consuetudines in eduliu; se moribus in precium; serenitatem in Christi. Omnis istamcharitas misericordia cordis sui. Sugabundanter profecto nobis ostendit quantum nos dilexit. Et quoniam istud est sacramentum amoris propterea institutum est quando amor eius bulliebat atque fremebat. Joannes xij. Unde dilexit suos quod erat in mundo. Quoniam fine dilexit eos. scilicet in globo. maiora signa dilectionis ostendit.

Gaudium est mysterium admirande signum sacramentorum. Sacramentum proprio dñe signum rei signum. quodlibet enim sacramentum in quantum sacramentum aliquam re sacram significat. Hoc autem sacramentum tres habet significaciones excellentes pura cordis devotiones sunt plus contemplandas.

Prima est signum remembrance. Secunda est significatio reparationis. Tertia est signum figurativa.

Prima igitur est significatio remembrance. Secundum significatio reparationis. Tertium significatio figurativa.

gna dilectionis ostendit.
Varrū ē mysteriū admirāde signi
ficatōis. Sacramētū ḡpō v̄fā
cre rei signū, quodlibet ei sacramē
tū inqntū sacramētu: aliquā rē sacrā signi
ficat. Hoc aut̄ sacramētu tres h̄z significa
tiōes p̄cellentes pura cor; dis deuotio; se;
pius cōtemplandas.

Prima: est significatio remēoratiua.
Scda: est significatio repētatiua.
Tertia: est significatio p̄figuratiua.

Prima igitur est signifiatio rememorativa scz respectu rei pretterite scz omni mysterio qz p nobis fecit deo in carne humana scz incarnationis: nativitas eius eccl. spaliter passiois et mortis eius, ps. Deouaria fecit mirabilium suorum misericordiis et miseratione dñs: secunda dedit timetibus sanctis qz chri passio vero fuit sacrificium doce accepit passionem. Tercia p xpc hac signatio est sacramentum sacrificii. Terciis dñs institutis h sacramenta. Lxx. xxi. h facite i mea commemoratione i in mee passiois recordatione. Et h apostolus exponit. I. Cor. xi. d. Quotiescumqz maleducit panem hunc calicem bibet morte thanatucciabili donec veniat. s. ipse dñs ad iudicium. Evidenter affectio tua huic signacionis bcpice tres fructus dignissimos lue uitates in nobis. Primo enim est inflammatu

dine dilectōis q̄ videlz red̄cēt nos in me
moriā illius amoris excellētissimi quē ad
nos habuit d̄ fili⁹ q̄ p nob̄ icarna⁹ emat⁹
circūciſus; passus; sepult⁹; et ad celos ascē
dit. Et vide bñ amōrē dei erga nos sic dī
etū ēi sine p̄cedēt mysterij. J. Io. iiiij. In h̄
apparuit charitas dī in nob̄ qm̄ filiū suū
vngentū misit dē in mūdū, ut viuam⁹
pecc. In h̄ est charitas nō q̄ si nos dilexerit
mūs deū: s̄ qm̄ ip̄o p̄dilexit nos et mī
sic filiū suū xp̄nitatorē, p̄ p̄cīs nr̄is. Nota
bñ ē mira nob̄ oñdit dīs amoris dulce⁹
dīnē. De h̄ yide simone de sc̄tā cruce par
te i. ar. iij. Sc̄do ē horatia grāzactō
nis. Hiero. Jo saluator̄ h̄ sac̄m tradidit
ut sp̄ cōmōremur q̄ ip̄o p nob̄ mortu⁹ ē:
ne sum⁹ ingrati tatis bñficijs. Lop. vi.
Empti em⁹ est̄ p̄cīo magno: io maximas
debem⁹ grās redēptori nr̄o. Tertio
inductiua interne sp̄cētōis; h̄ aut̄ sac̄m
p̄ hac p̄mā sui sp̄cētōne reducit nob̄ s̄ me
mōra q̄ ch̄is p̄ p̄cīs nr̄is mortu⁹ ē: p̄p̄
q̄o sp̄p̄ḡ multū arq̄ dolere debem⁹? si
derates p̄cīa nr̄a fuisse cām mori⁹ dñi. j.
Pe. iij. Lop. p̄ p̄cīs nr̄is mortu⁹ ē: iust⁹
p̄ iniulit⁹ t̄c.

Secūda est significatio
rep̄tatiua. Et hec respectu rei p̄n̄s sez ec
clēasticē vñitatis: t̄ rōe hui⁹ dīr̄ coīo q̄ p̄
ip̄o cōlēcamus et vñmūr ch̄o. Cōsidera
tio hui⁹ sp̄cētōis h̄ in nob̄ tres fruct⁹ salu
berimus inqñtū oñdit triplētē debere ēē
vñitācē inter oēs vero s̄ catholicos.

Primo vñitātē mēbōz in uno capite.
Sc̄do vñitātē filiōz in uno p̄fē.

Tertio vñitātē amicoz ivna charitate
Primo i. ḡis oñdit q̄ iter nos dīz ēē vñitātē
mēbōz in uno capite. Cōuocatio em̄ oīm
fideliū q̄ ecclēa dī ē corp⁹ ch̄i⁹ mysticū cu⁹
caput ē ip̄e ch̄is. Eph. i. Ip̄m dīt caput
sup̄ dīm ecclēz q̄ ē corp⁹ ip̄i⁹. Et heuidē
tissime sp̄f̄ p̄ h̄ sac̄m in q̄oēs ch̄i⁹ fideli⁹
recipiūt vñū t̄ idē vep̄ ch̄i⁹ corp⁹. Rho.
xiiij. Sic in uno corp̄e multa mēbōz hēm⁹
ola aut̄ mēbōz nō eūdē actu hñt: ita multa
vñū corp⁹ sum⁹ in ch̄o. z̄c. Un̄ p̄z q̄ntā
inuriā faciūt huīc sac̄o q̄ accedūt ad ip̄z
bñtes odia et dissensiones sive discordias
cū alīs; h̄dicūt em̄ p̄catiōi hui⁹ sac̄i q̄d̄ ē
sac̄m ch̄aritat̄ et vñitāt̄. Lop. x. Un̄

panis et vñū corp⁹ mīlī sign⁹: omnes q̄ de
vno pane et de vno calice p̄cipiam⁹. Ubi
notasug h̄ qd̄ vñ⁹ panis: et vñ⁹ panis
materialis ex plib⁹ granis puluerizant⁹
aq̄ admīxtiōne et ignis decoctionē. Sic
spūaltr ut sun⁹ vñ⁹ panis. Primo necēsia
ria ē puluerizaō bñlītār̄; ut scilicet vñus
quisq̄ seipsum bñlīt̄ puluerē se ēē cogit
tando et seipsum puluerisandoz molēdo. nō
eīm p̄t sup̄bz aut̄ rebellis alīs bñ p̄iuue
re. Sc̄do bñlītār̄ benignitat̄: q̄ quam
vñiūt̄ hoīes dū sibi inuicē placere volūt.
Tertio decoctio charitat̄: aq̄ q̄ppē farine
mixta nisi fieret decoctio dispōeret ad cor
ruptionē: sic et beniuelētia mutua nisi sit
decēta charitat̄ igne traheret ad pecca
ti corruptionē et ruīa si vīcē alīs alīs in
oīb̄ cōplaceret p̄ amoē naturale nō re
gulatā vera charitatē q̄ ad animāz salutē
cēdit: et p̄ quā sum⁹ inuicē beniuelētia sc̄dm
q̄ aīaz salutē zgruit. Oportet q̄ et fiat de
coctio p̄ charitatē et sic trim⁹ vñ⁹ panis.

Sc̄do oñdit p̄dīcta sc̄atio hui⁹ sac̄i et

inf̄ nos ēē dī vñitas filioz i vno p̄fē. J. o. i.

Quotq̄ aut̄ receperūt eū dedit eis p̄tē
filios dei fieri. Tertio vñitas amicorū

in vna charitate. J. o. post institutionem

hui⁹ sac̄i dī dñs discipulis suis. Hāda
tū nouī do vob̄ ut diligāt̄ inuicē sic dīles
xi vos. In h̄ cognoscēt q̄ discipuli met
est̄ si dilectionē habuerit adiuice. Hāc
aut̄ triplicē vñitātē p̄dīcta post institutiōnē
hui⁹ sac̄i petebat dñs orās ad p̄fē et
di. J. o. xvij. Ego p̄cīs rogo q̄s dedisti mi
hi. z̄c. P̄fē serua eos q̄s dedisti mībīt̄
sint vñū sic et nos z̄c. sc̄q̄. Non p̄ eis rogo
tātū sed et p̄ eis q̄ credituri sūr p̄ vñū eoz
in me: ut oēs vñū sint sicut tu p̄t̄ in me et
ego in tert̄ et ip̄s in nob̄ vñū sint: ut mun̄
dus credat q̄ tu me misisti: et ego clarificā
tē quā dedistim̄bi dedi eis: ut vñū sic
et nos vñū sum⁹. Hec ibi.

Tertia est significatio

p̄figuratiua. I. respectu rei future, sez dīne
fructōis q̄ erit in patria: et ratiōe hui⁹ dīci
tur vñatūcē q̄ cibis viatoz illuc tenden
tiū. Un̄ cantat ecclesia. Ecce panis ange
geloz factus cibus viatorū. Dicūt etiā ei
charistia. i. bona gratia: quia Rhoīm, vi.
Gratia dei vita eterna. In greco etiā dīz

KK 5

Ber. de sacrō eucharī. De myste.

tetur metalipis i. assūptio vel transsumptio: qz p b (vt d. Damascen) ynitatē sūlā dei assūmim⁹: siue in ei⁹ ynitatē transsummūr. Consideratio aut̄ hui⁹ significa-
tōis explicabit fructū in nobis. **Pri-**
mo em̄ ē inductiua speratiua affectionis.
Vñ dñ h̄ sac̄m pign⁹ eterne hereditatē
vide dei bonitatē. Lū dñs p̄ sua passionē
nob̄ adq̄sierit hereditatē celestē qz qd̄iu
viatores sum⁹ ea actu h̄fē n̄ possum⁹ in
re sed tātu in spe. Iñ nob̄ h̄ sac̄m reliq̄t i
pign⁹. Nihil em̄ mai⁹: nihil chari⁹: nihil
paos⁹ aut̄ dign⁹: nihil dulci⁹ aut̄ uile⁹
relinquere poterat i pign⁹ qz seipm. Hiero.
Hāc vltimā mēorā nob̄ reliq̄t queadū
dū s̄qz p̄ gre p̄ficiēs aliqd̄ pign⁹ el̄ quē
diligit relinqit vt q̄tēsūqz illō vidērit os
sit il̄ eī p̄ficiā et amicitiās mēorari quez
si il̄ p̄feciē dilexerit n̄ sine igēti. Considerio
poterit illud videre. Hec ille. **Sed** ē
inductiua affectiua incitatoriis. s. vt festine
m̄s ad dei quēs et ad ipm clare viden-
dū ptingere. Heb. iii. Festinem⁹ ingredi
in illā requie. **Tertio** ē inductiua incul-
tatiue p̄gustatoris. Jo. d. Bern. O glori-
sa et amabilis sp̄osa: sp̄osum habes in ter-
ra sub sac̄ro: sed in celis habitat sine uela-
mēto. Hic revera q̄si dulce plūdiū et iocu-
da del̄pōsatio. Ibi nuptiale quinū et bea-
ta fiet p̄iunctio s. cū de fide ad sp̄em:
spe ad rem: et mensa ad mētā: de sabbato
ad sabbatū fieri trāsmigratio. Lū em̄ vi-
d̄bis ip̄e iefus q̄ dulcis ē in facie: dulcis in
operidulcis in noie. Hec ille. Langūl autē
tres sup̄dīce signōes in trib⁹ or̄ib⁹ siue
collectis que dñr in missa de eucharistia.
P̄ma in p̄ma: sc̄da in sc̄da: etiā in etiā: vt
vt clare p̄z intuēti. Tē etiā tangūl illa
angiphona quā cātar eccl̄ia. O sac̄i quin-
ui in q̄ ch̄z sumi⁹: recolit mēoria passio-
nis ei⁹: ecce p̄ma signatio mēs ip̄e ḡfa:
ecce signōes mēbroz eccl̄ie: et future gle nob̄
pign⁹ dñk: ecce tertiā signatio. Lū itaq; re-
cipies aut̄ adorab̄ ch̄z corp⁹ i h̄ sac̄o qn̄
ra poteris deuotōe: tres p̄dictas signatio-
nes considera ut inde fructus salubres va-
leas reportare.

Quartū est mysteriū ordināde recep-
tionis vbi p̄mo notandus est finis
theologos triplex modus recipiendi cor

pus ch̄z. **H**unc mod⁹ ē sac̄alis tātu q̄
quenit bis q̄ h̄ sac̄m tātu credētes accipiē
nō tātu sūt in charitate qz talis nō recipit ef-
fectū sp̄uale hui⁹ sac̄i h̄ in dānatione suā
sumit ut postea dānce do dicturi sumus.

Secundū mod⁹ ē sp̄ualis tantū q̄ cōuenit
ob̄ iustis q̄ devotionē et affectionē habet
ad h̄ sac̄m et ad ch̄z passionē p̄ ipsum rep-
sentatam. Q̄uis h̄ sac̄m actu nō accipiat
Aug. li. de remedio p̄nie, t̄ h̄ de 2fe. dil.
L. Crede et māducasti. Credere em̄ in eū
hoc ē panē viuū māducare. Qui credit in
eū māducat eū. Hec ille. Sic at d. Bo.
in. iiiij. Māducare hoc sac̄m sp̄ualē re-
cogitare et refici circa ch̄z passionē q̄ fuit
in co:pis ei⁹ m̄tepli afflictione et sanguinis
effusio. In q̄ manifestat imensa dei
chantas et in hoc aia p̄fecte refici et dele-
ctas. **T**ertius mod⁹ ē sacramentalē et sp̄ua-
lis sumi: et iste tertius parib⁹ p̄fectior ē. Est
tātu aquerendū q̄ receptio sacramentalis
pōt etiā et dī sp̄ualis ut sp̄uale distin-
guit et corporale. Nō em̄ in hoc factō mā-
ducatur ob̄is corporalē s̄ sp̄ualē et inuisibilē
liter. Uñ cū dñz dixisset. Jo. vi. Nisi mā-
ducauerit carnē filii hōis nō babebitis
vitā in vobis. Multi ex discipulis eius au-
dientes dixerūt. Dur⁹ ē hic sermo, t̄c. qui
bus ipse dñs ait. Sp̄us est qui vivificat,
caro aut̄ nō p̄dest quicq; q. d. fin exposi-
tionē augustinus fug. pm. iiiij. Sp̄ualē itelē
lige q̄ locut⁹ sūz. Nō hoc corp⁹ q̄ video
māducaturi elitis et bibituri illū sanguine
quē futuri sūt q̄ me crucifigēt. Sac̄im all
q̄d vob̄ cōmēdat q̄d sp̄ualē inrelectum
vivificabit vos. Nō em̄ erat māducādūz
corp⁹ eius in ea spe q̄ ab eis videbāt: fed
sp̄ualē et inuisibilē sub aliena spe. Nam sa-
cra eccl̄ie ordinant ad subueniēdū hōi invi-
ta sp̄uali. Erca h̄ autē mysteriū receptio
nis tria sunt specialia mysteria declaranda
Primū: est procuranda deuote recep-
tionis dignitas.

Secondū: est desideranda digne recep-
tionis fructuofitas.

Tertius: est abominanda indigne recep-
tionis detestabilitas.

Drimū: igitur ē peuranda deuote re-
ceptiōis dignitas. Ubi primo nos
tandū est q̄ aliquis potest dici in
dign⁹ hoc sac̄o duplicit. Aut ratōe p̄d